

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Do druku nr 3123

Warszawa, dnia 22.09. 2026 r.

1001-1.0280.211.2026
dot. SPS-III.020.281.7.2026
RPW/28884/2026

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.281.13.2026
Data wpływu 22.09.2026r.

RPW/31983/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – ZS)
Data rejestracji: 2026-09-23
Data wpływu: 2026-09-23

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na pismo z dnia 3 września 2026 roku o nr SPS-III.020.281.7.2026, dotyczące *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt. 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku - Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2024 r. poz. 390 ze zm.), uprzejmie informuję, co następuje.

Przedstawiony projekt stanowi próbę odpowiedzi na istniejącą potrzebę wprowadzenia regulacji dotyczących reagowania w przypadkach, ataku psa na człowieka albo inne zwierzę, które to zachowanie w konkretnych realiach może skutkować powstaniem ryzyka zaistnienia w przyszłości ataku. Niewątpliwie problem wynikający z tego rodzaju sytuacji wymaga zainteresowania, a być może i systemowego rozwiązania, jednak winno być to poprzedzone kompleksową analizą i rozważaniem zasadności regulacji, jej zakresu, trybu oraz zaangażowania konkretnych podmiotów. W tym aspekcie przedstawiony projekt budzi poważne zastrzeżenia, które skutkują negatywną opinią.

Głównym założeniem projektu jest przyznanie prokuratorowi w projektowanych art. 10 c, d, e, g i f, umiejscowionych w *Rozdziale 2 Zwierzęta domowe* uprawnienia do

odbierania agresywnych psów właścicielom. Zgodnie z projektem prokurator będzie mógł wydać postanowienie o odebraniu właścicielowi psa, który zaatakował człowieka lub inne zwierzę, powodując uszczerbek na zdrowiu a nawet śmierć. W takim przypadku zgodnie z opinią specjalisty, gdy będzie istniało ryzyko ponownego ataku, pies będzie trafiał do schroniska dla zwierząt lub innej placówki zajmującej się utrzymywaniem psów stwarzających zagrożenie. Co do zasady warunkiem odebrania agresywnego zwierzęcia właścicielowi będzie opinia biegłego z zakresu behawiorystyki albo powiatowego lekarza weterynarii, która ma być sporządzona w terminie 21 dni, a w przypadkach niecierpiących zwłoki w ciągu 14 dni i w tym przypadku prokurator powinien zdecydować o odebraniu zwierzęcia przed wydaniem opinii specjalisty. Od postanowienia prokuratora o odebraniu psa będzie można odwołać się do sądu rejonowego, który będzie miał 14 dni na wydanie decyzji.

Podnieść należy, że proponowana regulacja budzi zastrzeżenia formalno-prawne w zakresie umiejscowienia projektowanej procedury w obowiązującym systemie prawnym, a także roli prokuratora, który realizuje zadania określone w art. 2 ustawy Prawo o prokuraturze.

Rozwiązania proponowane przez projektodawcę należy uznać za wadliwe, gdyż nakładają na prokuratora obowiązek wydawania orzeczeń w niedookreślonym i budzącym wątpliwości trybie.

Proponowane zmiany przewidują wprowadzenie swoistego postępowania, które *sui generis* nie wiąże się z żadnym przewidzianym przez obowiązujące przepisy trybem działania prokuratora, czy to związanym ze ściganiem przestępstw, chociaż zawiera elementy prawno-karne, czy też udziałem prokuratora w postępowaniu administracyjnym. Należy bowiem wskazać, iż w takim przypadku, prokurator nie jest organem administracyjnym uprawnionym do wydania decyzji.

Podkreślić należy, że sposób w jaki prokurator prowadzi konkretne sprawy oraz realizuje swoje zadania zależy od rodzaju postępowania. Kluczowe regulacje zawiera kodeks postępowania karnego, na podstawie którego prokurator wykonuje zadania z zakresu ścigania przestępstw poprzez wszczynanie, prowadzenie śledztw oraz nadzorowanie dochodzeń, a także pełnienie funkcji oskarżyciela przed sądem.

Natomiast na podstawie kodeksu postępowania administracyjnego prokurator może brać udział w postępowaniach administracyjnych, inicjować takie postępowania, czy też zaskarżać decyzje administracyjne.

W kontekście przedstawionej propozycji legislacyjnej należy wskazać, iż w chwili obecnej przepis art. 7 ustawy z dnia o ochronie zwierząt Dz.U.2023.1580 t.j. zawiera uprawnienie do czasowego odebrania zwierzęcia w trybie administracyjnym na podstawie decyzji wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Jednocześnie w trybie art. 35 ust 3 ustawy w określonych uwarunkowaniach istnieje możliwość orzeczenia przepadku zwierzęcia przez sąd. Wydaje się, że przepisy te są wystarczające i dają gwarancję właściwego zabezpieczenia obywateli, a przy tym powiązane są z kwestią odpowiedzialności karnej i prowadzonego postępowania karnego.

W związku z powyższym nie sposób doszukać się przestrzeni do wprowadzenia tak daleko idących zmian tym bardziej, iż ujęty w projektowanych przepisach zakres uprawnień prokuratora, niejasność trybu procedowania, a także ewentualny sposób zakończenia procedury budzą wątpliwości systemowe.

Działania prokuratora winny być bowiem powiązane z konkretnym postępowaniem, zaś czynności związane z pozbawieniem prawa własności w każdym przypadku winny być determinowane orzeczeniem sądowym.

Zgodnie z propozycjami odebrane psy miałyby trafić do schroniska bez możliwości adopcji czy przekazania jakiegokolwiek osobie fizycznej. Zaproponowane przepisy nie przewidują możliwości ponownej oceny zachowania psa i uchylecia powyższego ograniczenia z np. w związku z przeprowadzoną terapią behawioralną. Projektodawca zakłada w zaproponowanych rozwiązaniach zatem pozbawienie własności poprzez „dożywotni pobyt w schronisku”. Nie jest to rozwiązane, które powinno zyskać akceptację. Niewątpliwie schroniska są miejscami, które mają chronić zwierzęta, przy czym trzeba pamiętać, że ich funkcjonowanie opiera się na restrykcjach przestrzennych, a warunki utrudniają ich powrót do normalnego funkcjonowania.

Nie budzi wątpliwości, że państwo ma obowiązek chronić ludzi przed realnym zagrożeniem, ale wymaga to zachowania właściwej równowagi pomiędzy bezpieczeństwem, a humanitarnym traktowaniem zwierząt. Z tego też względu, w

aspekcie już obowiązujących regulacji, przyjęcie zaproponowanego rozwiązania byłoby nieuzasadnione.

Z powyższych względów zaproponowaną w przedstawionym projekcie regulację należy jednak ocenić negatywnie.

z upoważnienia
Prokuratora Generalnego

Dariusz Korneluk
Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego